

Nu er de så nået halvvejs, og strategien virker. Vi får mindre velfærd, vi har fået skattelettelser, og der spares op til nye. Det fastslås jo også i regeringsgrundlaget, at vi skal have skattelettelser i denne valgperiode. Det bekræftes af hr. Peter Christensen, fru Charlotte Dyremose siger det ganske ofte, finansministeren har sagt det, erhvervsministeren mener det – han siger det ikke lige i øjeblikket – og flere siger også, at det ikke er noget, man taler om, det er noget, man gør, nemlig giver skattelettelser.

I det hele taget viser den seneste politiske debat jo meget klart, at VKO vil have det, men det, der egentlig foregår, er jo bare, at de skændes inderligt om, hvordan man skjuler det bedst.

Men det fører os så frem til, at valget i dansk politik er ganske enkelt: Skal vi have velfærd, eller skal vi have skattelettelser? Og vi vælger velfærd. Derfor omfatter vores finanslovsforslag forskellige emner, der indeholder forbedringer af kvaliteten i den primære kommunale velfærd, daginstitutioner, skoler, ældreomsorg og andet.

Kl. 11.30

Jeg vil gerne fremhæve, at det kun må være en begyndelse, for i 2007 er hovedopgaven at modvirke, at det bliver værre. Derfor har vi i vores finanslovsforslag ikke kun lagt en decideret klump ind på 1 mia. kr., men vi er også parate til andre indsatser for at få den kommunale økonomi på plads. Vi håber også, at vi så i 2007 kan få startet på et egentligt kvalitativt løft, for vi vil ikke vente på regeringens syltekrukke.

Vi foreslår samtidig, at vi indleder et reelt opgør med den stigende ulighed. Vi har mennesker, der lever i direkte fattigdom, fordi de skal leve af start- og introduktionsydelse; fordi de er ramt af kontanthjælpsloftet; eller fordi de mister deres sygedagpenge uden at være raske.

Vi afsætter penge til direkte at gøre op med den fattigdom, og vi vil det, fordi vi ikke vil have et samfund med fattigdom og stor ulighed. Vi er ikke enige med socialministeren i, at ulighed er en dynamisk faktor, og heller ikke i den gentagelse af Venstres standpunkt om stigende ulighed som en god ting, som hr. Peter Christensen mener i en af morgenaviserne, hvor han vil græde tørre tårer over stigende ulighed. Man kan da som minimum mande sig op til at gøre noget ved den. Her er tre konkrete steder, hvor det kan ske.

Men jeg vil godt rose hr. Peter Christensen. Jeg synes, det er troværdigt og godt, at han som drengen i »Kejserens nye klæder« siger sandheden. Venstres dagsorden er reelt stigende ulig-

hed, man vil nemlig ikke bekæmpe den, og det er ikke nok i kampen mod den stigende ulighed bare at gøre det, der er muligt inden for satspuljens rammer.

Men uanset det vil vi selvfølgelig gå konstruktivt ind i forhandlingerne om satspuljen for 2007. Vi vil her især kæmpe for et reelt løft for børnene og de unge, der har brug for psykiatrisk behandling. Derfor vil vi have en behandlingsgaranti, og vi vil have sikkerhed for en ordentlig behandling, efter at den egentlige psykiatriske behandling er foretaget.

Der er andre væsentlige emner på dagsordenen ved satspuljeforhandlingerne, og vi går konstruktivt ind i drøftelserne om dem, men de rummer ikke, de rækker ikke til en anstændig social indsats, det skal også stå klart. Derfor vil jeg gentage: Et opgør helt konkrete steder med stigende ulighed er nødvendigt.

Det gælder også et opgør med den idé, regeringen har, når den viser sit sande ansigt ved at stjæle lejernes penge i Landsbyggefonden for at bruge dem til nybyggeri. Vi er ikke enige: De midler må lånes i statskassen. Vi ønsker, at lejernes penge skal bruges til at forbedre de boliger, de betaler husleje til, og vi ønsker lavere huslejer. Det handler helt konkret om at gøre noget ved uligheden, og når man stjæler lejernes penge, så gør man det modsatte, noget, ikke mindst Dansk Folkeparti må vedkende sig.

Så mens vi venter på en ny regering efter næste valg, er Socialdemokraterne naturligvis i arbejdstøjet. Jeg håber, regeringen tilrettelægger finanslovsforhandlingerne på en sådan måde, at det er muligt at få realitetsforhandlet det hele. Jeg gentager det for at være sikker på, at budskabet er modtaget.

Det vellykkede resultat af velfærdsforhandlingerne har udløst et beskedent håb om, at regeringen måske vil bredere løsninger, end vi ellers har set siden regeringsskiftet. Og regeringen ved fra velfærdsforhandlingerne, at det er muligt at skabe fælles resultater med Socialdemokraterne, men det kræver selvfølgelig indrømmelser – indrømmelser, der er reelle – og det gælder også, når vi går ind i finanslovsforhandlingerne.

Ved velfærdsforhandlingerne blev vi enige, fordi Socialdemokraterne fik indrømmelser. Vi forlangte og fik indrømmelser, som er udtryk for, hvad vi gerne vil. Lad mig fremhæve nogle enkelte:

Der er en kraftig indsats mod nedslidning på arbejdsmarkedet, og der er en forbedring af Ar-